No115Mss

No115Mss

دینیات سکھی بحروف اردو نامکمل ۔ 14/

2 RG113

Persian

ابو حنیفہ مذہب کسی نے پچھیا جواب ایہ دیہ

الکون اسنوں دسّن نام امام حمّا د

اعظم مذہب اوسدی اوہا سی استاد

اوسدا مذہب علقمہ پچھیں یار حلیم

الی اوس نہیں سمجھ توں نخعی ابراہیم

نخعی مذہب رکھدا عبد اللہ دا الون جانا

عبد اللہ بن مسعود دا ابوہریرہ نعمان

جیکو تینوں آکھی پچھی ایہ مقبو ل

ابوہریرہ کسدی مذہب دسے اصول

الکون اوسنوں دسّ توں مسئلہ معقو ل

ابوہریرہ رکھدا مذہب پاک رسو ل

اسی تھیں آئے دس توں مذہب نال سبیل

اوہ اہا جس پیغمبران ابراھیم خلیل
اوہ منہ ہب مہتر نوح نی کہندی نبی علماء
نوح نبی دا شیت نال منہ ہب پہتا جاء
منہ ہب مہتر شیت دا بابی آدم دل
آدم جبرائیل دا منہ ہب دسین کل
منہ ہب جبرائیل دا مہتر میکائیل
مہتر میکائیل دا مہتر اسرافیل لے
مہتر اسرافیل دا مہتر عزرائیل
لوح قلم ول رکھن اعزرائیل دلیل
اس تھیں اگے ست دانا ھینی کو آگاہ
لوح قلم دا کیا کہاں جاں پہتی درگاہ
جیکو تینوں آکھی تجھی الله بیان
کھوں ھولن

۹

کہتے ہویوں دس لکھاں کن کا مسلمان

اگوں اوس نوں اکھ تویہ نال زبان چلیم

مینوں ہو یا روز میثاق دا مسلمان فہم

جیکو تینوں آکھی بجھی کو اخوان

کہ توں روز میثاق دی ساری کل عیاں

پھر بلیٰ والست بربکم اوہو روز میثاق

جس دن وعدہ خلق سیوں کیتا سی خلاق

میں خالق ہاں سبہ خلقن اپنی کیتا جک

مینوں نال یقین دی مول نساری اک

روحاں والو اکھیا تا کیتا سی تکرار

دل دی اندر منیا نال زبان اقرار

جیکو تینوں میر او بیتھا کرہی تقریر

تد حاضر سبھی روح سبے کنیا سبناکل پیر

سبھناں قالوا بلیٰ اکھیا دل سچی زبان اقرار

پس تر سنا تیں لیھو داوہ کیتیو تکر ھوی کفار

در بیان صفت ... از روح ...

اوتھی حکمتا ایہ سبے سن ورل بی اندر ... یار

ادمت دھاڑی ... روح سبہ صفاں کھلو ... جار

تاکیتا حکم اللہ نبی سجدہ سبہ کرو

منوں نال یقین دی دوزخ ناہ سسر و

جھناں دلو پرہ منیاں نال زبان ... ہلی

اول اکھر اوناں نی سجدہ کیتا ... سبھی

اوہ اھی صف اول لین نبیاں ندیاں تون بجان ...

غوث قطب نی اولیا صدق لیق نہیل ... بھا

دوجی صف نی مؤمناں دلو بی نال بجھا دل ...

اوھناں

اوہناں سجن اخیر ن کیتا ھکو پچھان
اوہ بھی وچہ کفر دی مردے مسلمان مر
مردی واری اوہناں نے کفر یا نال ایمان
تنزیہی صفت دی گل تتون اوہی الہ سناء
پہلا سجن اوہناں نے اندر اھل بجاء
نال زبان نہ منیاں پر دل دے اندر کور
اوہ بھی مسلمان سے کافر ہوئے پیچے تور
چوتھی صفت دا دس تتون اوہی کھول بیان
نا اوہناں دل وچہ منیاں نا کہے نال زبان
اول آخر اوہناں نہ سجدہ کیتا ناہ
اوہ بھی اندر کفر دی موئے ہی اوس ماہ
او کافر شیطان سے نرساتی پیھو د

پگھتہ اوہنانں انجنان مرناہی مردود

ایہ تان کل میثاق دی ساری کیتی شرح

ہی اکو مسلہ دس تنون ہوئی سارا کیہ

جیکو تینون آکھی پچھی ایہ مسکینی

اکھی مسلمان ہین تون کہ نال یقین نون

مین خاصان مسلمان ہان کلمہ طیب نال

مینہ ہان اندر دین نی تون اپنی کل سبہال

جیکو تینون آکھی پچھی سین ہاراہ

کھری تیری دین نی سانون دس گواہ

شاہد میری دین اشہد کلمہ ہی

ھی بیھی تن نون دسیا ہن معنیان نی کری

سن کلمہ دی منی دل نی اندر لا

تاھین ھو

ناهین هوری الله کولکون مجلق   مخلو ل

منیاں اوس دا پھیجیا سرسنے نبی رسو ل

جواںکن انبی اللہ تھیں کینا سبھ   قبول

در بیان فرائض ایمان

تیری کلمہ دی فرض نبی بعضے لکھی بچا ر

اول ساری عمر سنے پہلی ناہی ہلک وا ر

دویا معنے جانني تریا پہر   صحیح

نال یقین ضمیر دی چوتھا جان   ملیح

جیکوتینوں خاص تھیں یا کوئی جھی عا م

اللہ نبی مسلہ دس تنوں کیا ہوندی اسلام

الکوں کھول کتا بنوں ویکھ جواب   تما م

امر تخیں ایکل امنیاں کرنا اوس تے   کا م

سر لرحون تن رکھنی حکم اوس نبی   نا ل

جیکجھ کیتا منع اوس انہونیں سیے سمہال

اِشو صفت ایمان دی ہن تیرے یاد ہویا باب

ہون بیان نماز دا سنن میری اصحاب

روزہ حج زکوۃ دی ہے شماری صفت کران

وضو تیمم غسل دی ایہہ ہی عرض دھران

جیکو تینوں آکھی ہے جھی نال احسان

کیتے حکم ایمان دی نالے کلہ ارکان

در بیان ارکان ایمان

دو ارکان ایمان دی ہیکلی سن تون یاس

جو کجھ آندا مصطفیٰ مولی کولون راس

دل ہی اندر منیاں نال یقینی خاص

کرا قرار زبان سون تھیواں شرف خلاص

در بیان حکمی ہے ایمان

ستی حکم ایمان دی ایہہ ہی سن تون نجان

جیکو نماز

جینکو کلمہ آکھی ہووی وے مسلمان
مال نہ لہن اوسدا ناکر بہرا کمان
قید نہ کر سیتے قتل نہ ہی اوسدا ایمان
باجہوں حجت شرع عدی دیکھو نہ ہینی ازار
جنت ہو یا عام اوسدی دوزخ تہینی بیزار
معنی صفت ایمان دی جینکو نہ سجھی آسر
ایمان کتنی ہر وشں مسالون دسن پہرا
دورو نشان تہیش بجہ تون ایمان مجمل ہک
دوم مفصل لکھیا وکھو وکھی سہک
اول معنی بیٹھ کہے مجمل دیاتون پہول
اوسدی معنی الکھ کہے پہیر مفصل کہول
اک خدا لون منیان جینکو ہی اسمان نال

فرض سبھی صفتاں رب دیاں منیاں ھووے جو شتمال

سبھی حکم قبول منیں کیتی اوسدی سمیج

جنہاں دل وچ منیا تریقہ شیشتی کلیج

کیتی دین اسلام دی ساری امر قبو ل

جی کجھ اندر شرع محمدی منیاں سبہ اصول

توبہ کیتی کفر تھیں شرک کون ھاں بیزار

جیکو اندر کفر دی سبھو منوں وسار

ایمان مفصل بیٹھ کی سن تون ناھو سست

انوانال خول ایلی ہی میں ایمان درست

گر قول اھا تمہیں حکم دا سر دھوں نوالی لیت

توبہ کفر ون شرک تھیں وچ شرع محمدی جیت

ایمان مفصل فرض ھی سنتی شرطیں نجات

پھلوں

بهلوان مین خدا ایکڑون واحد ایک پچهان
بی مادر بی پدر هی ناکو اوسکن ہی نرا د
بیچون مولی بیچکون ناغمگین نا شاد
ذات نکسی اوپر دی بھی اوسکن ہی ذات
جیهان صفتان رب یان ناهی کسی صفات
ناه وزیر شریک کوسا ک نهین پیوند
نانیند نر نا کهانا کچه نا عورت فرزند
بیکر هوند ہی رب دووج زمین آسمان
یون البهت فساد جگ هوندے نه انا جهان
شیخ شرف نی بچهیا مرشد کولوں جاء
اهی رهبر تون خلق دی سانون راه دکهاء
مشکل هویا بهت اک مینون دلوں جاء

عقل وہ پیٔی ھی گل دی میری مجل آکھنا،

ناھیں آھا ھور کجھ جان آکھا ھکو رب

تا اوہ مجا کا کھڑی آھا دسو میٹوں سبب

آکھوں شیخ نظام دین دتا ایہہ جواب

تینوں خبر نا فقہ دی پڑھ کے دیکھ کتاب

مجانے نال یقین دی لا مکان خل ا،

سبھی مجا کیں اوسدل یاں اوقن مرت ولکر مسل

ھور حقیقت مربل ای منی تھی وچھی کیا،

جنہد جو تیری تنی وجہ اوسدل ای گھری مجا،

جیونکر ذات غنی سیدا اوسی صفتاں نال قدیم قدیم

صفتاں عین نا ذات نی نا ذتو غیر مقسم

جیونکر سایا شمس دا صفتاں تو ہیں مجان

نا اوہ او وسل

ناوہ اوہ سن ہی ۔ نال ہی ناوہ ولہ صبانی

اودھا ناہی ہر چیز دا سن اوہی ہے کد شش

باجھ زبان کلام سنوں ناوہ سن کنن ہموشش

اکھیں باجھوں ویکھن رہوی باجھ حیوۃ

قادر ہی ہر چیز دا صفتاں نال اثبات

ستیاں تھوکاں باجھ صورت ہوسن سبہ فنا؛

لوح قلم تے عرش کرسی پنجوان روح ستنا؛

اک دوزخ ہور بہشت ہی ستی رکھیں جیت

فکر نکر نا ذات ول ایہو سمجھی مت

بجی کجھ تیرے وہم وچہ کن رتی خواب خیال۔

اوہ ہی کیتا رب نبی قدرت نال کمال

فکر نکرنی ذات ول قدرت ویکھ نجھان

قدرت اوسدی صفت نال ظاہر ہی سیان

دیکھو بر بس ھر اردی اوس عبادت ھو

قدرت اوسدی فکر بہ ساعت کری جیکو

تجھیں ہی اسم خدا ذین وسیق اندر نفس

اوہ نام بلد ونی رحم کشن سر اوہناندی ہیجس

طبیب فقیہ نا کھیں پہی عاشق تیے معشوق

بر شوق بند ائی اہی کہینی ولوچہ پھلی سلوک

فروابعن نشو ردی وچہ اثر کلزار

ھو سبی سبہنان مومنان اللہ دا دیدار

بومنکر دیدار دا ھی جی قربیتک

روز قیامت ادہنان نون اسو جہ ناھی شک

جوھر جسم نہ عرض اوس نا اوہ بعض نکل

وستی

باجھ خوفنا

رنگل

باجھ حروف صوتوں آوازنی کلمان رب بیان   گل

اسمان سیا تارے بنوں جو ہر اہ سیبانش   ۱۲

جیونکر او سد ہی بن گئے تھیندے ہی ناہ ادراک

نال فرشتیان رب بیان انہاں امجہ   ایجا ن

منہی سینہ یقین سسون دوہی شرط پھیہان

ھر دم اندر بندگے اوہ فرمان بر   دار

وچ عبادت رب ہی رہندے ہی لیل و نہار

بعضے وچ رکوع دی بعضے وچ   سجود

بعضے وچ قیام دی بعضے وچ قعود

اونہاں ناکوئی سستی کاہلے پاک اتے معصوم

شرما دین اونہانوں ناکیہی مو ھو م

خورش اونہاں دی بجہتوں ذکر اتی تسبیح

بجار خاصے رب دی نزدیکی ملک صحیح
گناہ صغیرے کبیر ہیا او نہاں کتی تناہ
ہو دشمن بجانن او نہانوں ہوسی کفرتناہ سی
جیکو کہن دی کسی نوں تون و انکو عزرائیل
بس دشمن بجانن ملک نوں کافر تھیا بخیل
دشمن عزرائیل نوں بجانن بیں ا گناہ
منع ہو لیے پیستاں کھو کن مارن آہ
ہی توفیق ملائکاں ہو ون آدم رنگ
دحیہ کلبی وانگ بن آوی وحی نسنک
لی پیغام اللہ دا آکی نبیے رسول
ہو ر انکو لی سب یا نن اجالی ہک مقبول
افضل خاصہ ادمی خاص فرشتاں تھین
اینویں

اینویں جانیں عام توں افضل عاماں تھیں

پھر ایمان اسیں کل تے انت میں تحقیق

جو کھندی کردی ادھی اوہ سنت ہی نزدیک

ویکھ کراماً کاتبین دفتر کر دیں لکھ

توبہ کر برائیوں نیکی دا کجھ سکھ

در بیان افعال سون اول فجر بے نور خواب

اول فجر ہی اوتھندی پھر توں کلمہ یاد

پھر سوندی وقت پڑھی مت تحقیق ستار

میں عاصی دیاں بریاں انت حساب نہ کوئی

اک قطرہ کرم کرے حد اپنوچہ لاہی دھوئی

تیری شرط ایماندی سبھ کتاباں منن

نازل اوپر انبیاں ہویاں جتنے کن

اوتریان اسمان تهین وحی لیایا سبه
جیون جیون حکم الله دا نازل هویان جهب
جیکے لکهیا او نهان نوں سچ امنا بر حق
سبه کلام خدا ایہی قول نبیاں دا بی شک
دریبیاں کتب عرشی اسمان
برکرنا عمل قران تی اوران تی منسوخ
چار کتابان ظاهری لکهیا شیخ شیوخ
عبرانی وچ سمجه توں هی توریت زبان
اسمانان تهین اوتری مهتر موسی جان
سریانی انجیل دی بولی بچه عیسی
اوه فلکون اوتری مهتر عیسی نبی
تریجی جان عربوں دی بولی هی یو نانی
اوه مهتر داؤد نون اکی بچه سمجهانی
بچه زور

پچھوں نہایا جوبن سبعل تھوں اوتریا ہی خبر تھاں نا

ترنبی مول ناں بوتھن یاں یہن تا کہ قرآن

مصحف لیولی عرب دی نال زبان فصیح

پھر دیاں لکن تے اونی ہی ہوین تجید ملیح

آیت آیت جبرائیل نبی نت دی دھر دھر جال

اندر برسیاں تیریھ انہ دی مصحف تھیا کمال

جیوں جیوں کل دی رہا وتی ایا یوم مقیوم

اول اقرا جیہڑے تول اخر دی الیوم

رہی سبھی انبیا جو تھی شرط ایمان

بہجی حضرت رب دی بندے خاص سیان

جیکہ اٹھ انبیاں دتا راس سنا

اپ نا اوہناں جوہریا نا کجھ جنت جھوا سیر

بجان کلام خدا ایہی ظاہر سینہ متین

جو کہیا پیغامبراں منعوں نال یقین

در بیان نبیاں اتے پیغامبراں

پیغامبر کہے نبی نیں کیتی مرسل بجان

ترسیں تیراں بعضیاں کیتے مرسل بیان

نبیاں نوں اکھیں بجہ تنوں کیتا ناہ شمار

کیا جاناں اوہ کتنی منعوں کیا تکرار

پر جتنی بھیجی رب نی سبھی سر تیے منن

کلمہ اگے مرسل دا کھول دلیل ہی کنی

مرسل لکھنہ بھی اوہناں نوں ایا جہان وحی

صاحب اوہ کتاب دے امر شریعت دی

ناہ شریعت جہاں دی ناہ کتا بانی سے

اوہ پچھلی صاحب کتاب دی چلی بجہ نبی

و بکلہ سیبیارہ

ويکھ سيپارہ ستوان پڙھ

ڏٺھي وچھ قرانڊ ۾ سڀھ مرسل امنا

عھد ۾ ايوايني افضل ھوئي سڀھ

ظاهر ۽ نھان معجزي کيئي ويھائي ڇھب

نال محبت خلق ۾ ڪرڻ نصيحت خلق

رهند ۾ خوف خدا ۾ پوشيش ۽ نهان ولق

ويکھ جو ڪيتي معجزي وسق نبي رسول

ترڪ ڪفر منافقات تان هوئي معقول

گو پيغامبر ڪسين اٿهيا تاه غلام

چگھوڙه تا ۽ نھان بوليا مسلي ايه تمام

کهند ۾ ذو القرنين نون دونيش لقمان

اختلاف پيغامبري ۽ نهاند ۾ تون جان

اگی نا کہی عملا

نا پیغامبر ~~الگہنی علماء او~~ لیا

اس مسئلی تھیں چپ کر سانوں ناہ بولا

ایہ وو دین بجانیں بنی نتوں خضر اتے الیاس

اگی خدمت جنہاں دو جی دھریا و اس

گناہ صغیر کبیر تھیں تنہی جانی پاک

جی کن نبی صغیر ھو گیا تا ھیں انشا پاک

صور کہی آک لکھن البعضی کرن حساب

پر کہی نہ رکھیا وار رب بعض معلم دیہ جواب

اول حضرت آدم اونہا ندی صلوات الھی

آخر محمد مصطفی صلی اللہ علیہ

نبی محمد مصطفی بن عبد اللہ بجان

عبد اللہ بن مطلبی ایہ بہی خوب بجھان

مطلب

٩١

مطلب ندن مہی بجان توں ہاشم وافرزند

ہاشم عبد المناف وااہاسی د لبند

کو دعوی کر ہی پیغمبری بچھی بنیے رسول

اسنوں چھوڑنا جان تعن وچ فروع اصول

عورت
اوہ کے پیغامبر ہی کتی کوہ یا نمو ل

ولدی اندر الکہ توں مسلی بہنکلی سو ل

حضرت عیسے اوسی آخر علامت ہی ند

اوتے شرع محمدی اوچہا یا کسے کہد

خوبی نبی کر یہدی دیکہ شمائل پہر

ہی حری مبارک بدہ تہیں اہا نقش نرن

تہنے عجب بلند سی مہتابہت کشاد

دہ ویہن وتی مل رہی پیشان شرم زیاد

بہت سیاہی اکھیں دی بہت سفید چشم

قوت ہک ہزار جہی سی مردوی کن نہوں نال خشم

دووین ہتھ دراز سے تلی کشادہ سینے

نہایت شہد ار شکر نہیں شیرینی لباں جیہی

اک وچ مدینے کھوہ سے اوس دا پانی شور

جاں لب والی نبی نیں متنا ہویا مٹ و سر

عرق مبارک نبیں اسار لے خوشبوا

پھل گلاب ر بیل وی چنبا جس نہیں ہو

اک عاجز بیوہ پیر زن آہی اوت مر مان

کر لی وی اوس بیاہ دا کیتا سی سر سامان

خوشبوئی دا اوہنے تہیں مل نا آتھا مول

کیتا جا سوال اوس اگے نبی رسول

عرق مبارک

عرق مبارڪ نبي نبي ڏنا او سنو لا

ابه بني نڍن مشڪ تون لائين ڪرين وياه

جاني تو ڙي جيوندي لڙڪي رهي حيات

او خوشبوئي او سن تهون مول نهو ڪي مات

هن تو ڙي خوشبو هي جا او سن ي او لاد

وتها نقل ڪتاب ورِ مسلي رکهني ياد

سرخ سفيدي رنگ سي کهندي گندم گون

بيهانو رکهي نت بل لي سر سي حضرت گون

ڪدي نهو ڻ محتلم پيغامبر وجهه خواب

ابه شيطان وسوسه هي عاسان دي باب

پيغامبر دي معجزي ناهني جنهه شمار

نال اشارت انگلي هويا جن دو بهار

کردی غائب طلبول مجال لیئن ہی نکل مزمینی
کل ریحانی اوسن مجاگیوں ہمن ہی مین یقینی
اک دیہاڑی سیئو دی تری یاراں نال
حاجت ہوئی نبی نوں پر دیاں ویکھن ہیال
کیتا حکم اصحاب نوں جاوتوں کول درخت
تینوں حضرت سدیا جلدی ہو چلنی درخت
سنی ہیجا اوجلکی آیا اوتھوں رکنه
بردا گردی نبی نوں کیتا او سنی چینکه
لشکر ہویا سو ختنه تر ھائی اصحاب
حضرت کلما دوستو قدح لیا ہو صاف
ہو وی چشماں وان مجانی چار انگشت شگاف
اتنا پانی چلیا جا جی کل احباب

[illegible]

ترستا ساری

پیتا سنساری لشکران دشمن تھی خراب
پھیر کفاران تکڑی کہ کتی پہتن کباب
زہر رلائی ماس وچ کیتا دغا عذاب
اونہان دعوت کیتی نبی نون لیائی سن بولا
زہر آلودہ رکھیا اگی طعام پکار
اگون حکم خدا ایدی کیتی غنم پکار
مینی زہر آلودہ بکری کھاؤ نہیں بیکار
تان ویکھ حسودان معجزہ انہاں سچ یقین
پھڑ پا کلمہ نبی دا ہوئی اندر دین
پیغمبر دی معجزی کھڑی کران بیان
باجھ درود صلوات نہیں ہور چنگی آن
صفت نبی دی رب نی اکھی آپ سنا

تیری میری کھنڈ ہی مڑ ہی نکو کیں بجا ؟

پنجویں شرط ایمان دی منیں روز نشور

فردا قیامت اوتھاں اسوجھے نالیں کور

چھیویں شرط ایمان دی منیں سمجھ سو جان

دوویں طرفیں رب لیوں نیکی بدی پچھان

ایہہ بھی نال تقدیر دی جانیں فرد فقیر

رب راضی ہے نیکیوں بدیاں تھیں دلگیر

ستویں شرط ایمان دی مارا وٹھالن حق

سبھی شرطاں منیاں آمن بر حق

صفتاں ست ایمان دیاں ہر ہر رکھنی یاد

وقت نکاری کوچھدی فردا بجا ہینی شاد

سیں قیامت حد اوتا ہوسی سبھ فنا ؟

رھسن سبھی نمول

رهسن بهشتي هتهوڪ پيهي آف مولي آب لقاء
آدم جن غر بيشتي جيه ڪجهه پهرن حساب
ديڪهي مرڪب اوتهالين وسن ثواب عذاب
خالي جتبر عد آب ديون مول نه ڌهسي نکوء
جهڙي بنڪمون پچهن بيئي اوتهان پي تاهڪو
حساب قيامت ڪوڙ واهو سبي رند اڪل
وڪسي جهوڪا قهر دا سبهناندي سن پهسل
پيهر مانس نامه عملدي سبهي ڪهبي هتنه
بهلميان بريان واچنان ليون نڪلسي ستنه
سبجي جنت جو مومنان ڪهبي کان فرجان
ايه خبر وچ قرآن دي ڪتي رب عيان
قصه هي ايه مختصر هو سن نيڪ اخلاص

کافراں تھیں لیسیا دوزخ نت قصاص

دوزخ تتوں پل لنگھنا مشکل تیں تتوں مینہ ان

جنت وڑسن تاں مومناں برکت کلمہ بجان

جنہاں بعد ایماں دی اللہ دا دیدار

وچ بہشتاں ہوسیا روز جمعہ دی یار

حوض کوثر تے مومناں پیونی وکی بچار

حوراں قصر نعمتاں کہڑی کراں شمار

سایا سارے ارم تے طوبی دی ھی پیا نو

کیا کیا دساں تدھ نوں تاہ عقل دا ہتھا نو

ایماں ثابت بجانتوں اندر خوف رجا

سیدھی راہ پچھاں تتوں زونگی پیند نجا

دوزخ سندی قہر تھیں بجھسیں کائی آپ حبیب

جنت برکت

جنت برکت سبب ہی مولی کریں نصیب
پھر بی صفت ایمان میں قرآن تھیں ہن نانی
مجکیہ دالعجیہ دکلمی قول افراد ہن یانی
جیکو مردانی غیر زبانی ہمیں بجانی نہیں آمنت
اوسنھیں کافر جانو سیر سیتی دوزخ آنت
یا پھیں نی وجہ اوس جانکی کرنا ھی تقلید
اوہ کافر بیشک ھی مشرک سیتی بی پیر
لڑکی کو وقت بالغی جیکو بجھے بجاؤ
بھی تون مسلمان ھین صفت ایمانی سناؤ
الکون اوسنی الکھیا منہ صفت ایمان سجانا مول
اوسنون کافر جانی تون اوہ فروع آصول
تان رہوا بجانہ اوسیں انا ھینی درست نکاح

گستشناں

گر دیہی شہر لیسنٹاں اوسنوں بجاں مباح

روزہ حج عبادت تماں تاہیں ہووا صلوات

ذبح دریعت نالو فسق اہے واکوا ہی بات

بچھوں مرد ایتوں بسکہ فرج عورت کنوں بیک

خصی پیہائی پتری پیونوں تنہی جیہنک

اوہلی صفت ایماں دی عورتنوں سہکلا

بچھولی نکاح تتھیں پلیت نمازی لا

تاں اوہ ہووی تتھ دتی عورت دریت حلال

نہیں لی کلوخ کاسنوں پاوین ابنوین جنجال

جیکو تیہنوں اگی بجھی نال سلو کب

کہ ایماں مخلوق ہی یا ہی نا مخلوق

اکوں اوسنوں ویکھ کے مسئلہ وس پہرا

بجوبہ مفصل

جو کجھ فضل خدا ایہ اهو یا بخشش عطاء

جو کجھ خیال هي منیا سو مخلوق پیمر اے

سو نا مخلوق هي کتی دو هی ادا

جیکو تینوں آکھی پچھی ایہ بیان

مردا بیھری وقت ایہ هو مومن مسلمان

نس رهندا اوجیہ قبر میں دیا کھڑ دی روح اسمان

کتھی هو ندا وسدا اوت ویلي ایمان

آکھوں ویہ جواب توں مسلہ کریں ادا

ایمان اوسدی صفت هی هوند اناه جدا

صفت بناں ذات موصوف هی کیونکر هووی وکھ

مؤمن نال ایمان نہ نمی دلدی اندر رکھ

مشکل گیا مسیا فري کھڑ تھیندی کو ترکھان

جھی اوس اندر سفر دی کلم نکیتا بجان

پر ثابت وچ اوسیدے یار دم رسم اقبال

جس انھوی اوس تعلیمی کاریگری کمال

تیبوس جان ایمان وچ قبر بی بندی سا تلہ

ادھا کلمہ جان وچ ادھا تن دی سا تلہ

جان سیر ایمان کلمہ طیب پاک

پھرے اوسنون تون رات دن غیبا اللہ دی ہوئے خاک

در بیان ... [illegible]

بھیکو بچھی تدہ نون تن ایمانی چست

بیچ نمانان دستفار روز کھیی تبت

جان عنایت حق دی دل ایمان قرآن

یسینی دل قرآن دا ایھہ نام نبیں ا جان

[illegible] ویکھ تون ایہہ ھی دل یسین

ھر [illegible] ابور

هر بتے اندر مطلب هي كر تون رجوع يقيني
جيكو ختم قرآن دا كرےوا هي هكو دار
تاج جڑاون هو سبها سوني لعل سوار
روز قيامت اوسنون ملن عشق پيو كار
نال اوسدي مان پيو نون كلو جان نوري هار
بد يا اكل ايمان هي ذكر نهين ادا كه
جا تجا جيوين بن يا اوسدي اندر روه
دوزخ اگي دهال هي بيزاري شرك تمام
ذكر خدا دا اكهنا هي ايمان كلام
ذكر نسان ايمان دا هي اخف تهين اوسدا
نہ پر هوا لكي نفس مرطلي شيطاني تي كوشش
سب ايمان دا نور هي تاريكي هي جهد اداكه

جیبے خبر وصی دلیسا جیوند لاک الیٹ لہ

اک قلم جکوئی جانگی بولی جیوند لا سب

لعنت منتروا را پہنچی ابستعون رب

الی سن ایمانی جیرو فرضہ دا پاک

پاکی اوہ ایمان دی پاک رکھی بی باکت

جیکو تیعون آکھی بچھی تتیر تر باآن

کہ تنکی ایمانی کیا ھی کھول دھا ن

دسین ویکہ کتاب توں اوسنوں نال نیعان

سن تنکی ایمانہی جوناپہرہی نماز

اندر کفر اسلام دی ھکو ایہو فرق

پنجی وقت نماز پہر مول نہووین غرق

پنج نماز ان دینی نجانی جینجی تھہر

اسنتھہنی

اسے تھیں چنھاں نیاں او تے ہور نکوئی لکھیم ۹۸

جیکو پیوڑی نماز نوں اسدی دولت گھر ھی برباد ہی

اوسدا دین بربادھی جو مسجد قدم انبیاء

ثواب ھزار سمھیں دا جیکو پیوڑی نماز دا

پچھڑی راہ خدا دے اوہو کی نیا لکی اپا نہ

پچھڑا کوئی فجر دی ترک نماز کری

ایمان ھونجن اوسدی ادھے ہزار بکری

جیکو پیشی جانکی مولی تاہ پچھڑی

اوس اندر وچ پڈلیدی تاہ قرآن ورشیہ

پچھڑا کوئی عصر نوں کر دھبان فقط

ھونجن یہی ملک بہزار سبہ تاھبی طعام ھوا م ز

پچھڑا کوئی جانکی بشام تا پھر دا ھول

هوندی جی اویس تھیون جان تدون سبھ بیزار رسول

سبھ کو خفتیانی جان لگی بخت کرہن ا فوت

ہوئی نام تھیون اوس تھیوی رنج پہلیری موت

تارکت بانک نماز دا جھک بعمر کھولائی

او نماز کعبہ دھانی استر واری بجا

کری جی ہزاراں مرتبہ مانو دھگی نال نزانا دی

پس جھڑ ایہڑی نماز ناہ اوسنوں ایڈ گناہ

گھیا نبی کریم نے اویراو نہان سلام

کرو سلام جھو دیان ترسیاں نال سلام

جھڑی پہلی مراہ تھین اونہاں سر نعلیک

آمنت نال جھڑیان نمان کرو سلام علیک

سرور تاں نی پوچھیا یاراں بھلی کو ل

کھڑی تر سا

لکھی ہیں ترسٹھ اُمتی دسو اسدا نو کھول

سنّت و دعائیں اکھیا جو سُندی صلوات

اِدھ جھوٹی جانسون مرسلاں ہیں ناہ سماعت

ابابکر صدیق نبی ... سو بخل ا ۵

ایہ روا نہیں تہیں کیتوس ایدونہیں ۱۰۱ ۶

شامت اک بی نماز دی محلہ تہی ویران

ہوسن اقمر بخل ایکہ اوسدن یا دبیتے جان

اس تہیں پچھی بستہ یکے کھیا عمر خطاب

شامت ترک نماز دیا ہوسن ا شہر خراب

اس تہیں پچھی اکھیا عثمان فدا النورین

شامت بے نماز دی ابر نہ ملک بجین

اس تہیں پچھی اکھیا حضرت علی مجواب

ھو نال ابلیس بنا متی مشرق مغرب خراب

بھیکو ھک نماز نوں ترک کرنیں اجان

اصیں غوطے او سینوں ملسیں دوزخ ان

ھک ھک غوطا ھوسیا ورھیاں ہزار

ہزار ھزاراں ماہ دا ھک ورھا شمار

ہزار ھزاراں ساعتاں ھوسی ھکو روز

پہلیں ڈلنوں کیا کہ اس مومن دل سوز

رب جلیل ایت جس نوں بخشے سندھا راہ

اس مومن نوں بجان تحقیق کون کرے گمراہ

جس غافل نوں رب نہیں کیتا ھی گمراہ

اوہ کدھی کھالی کسیدی مول نا پیوندی راہ

ایہو بیطن ایمان دا اس زخرف ھر جا

سندھا راہ

دسن دہارا بجھانی تون ونکی بندہ نجاہ

جیکو شخص ایمان دا ایہو ہی تینوں عام

دسیں شخص ایمان دا ایہو نا علم کلام

علمی والیاں شخص نوں دسیے کیا در جناب

کو نشتی کر تعوذ دین دی فرد الہی نجات

ایہو شرط ایمان دی جان حلال حلال

جان حرام تینوں کریں پرہیز کمال

ایہو جوہر ایمان دی نیت نیک اخلاص

مغز وتا ایمان دا ایہو ہی قبولی خاص

دعا نال دعا کل ہی لیو لیں سبھ حلال

تا ایہ بھی اوڈکے درگاہ جل جلال

پوست شرم ایمان دا تقوی ہے رکن سناہ

میو روزہ ہر رکھنا اتنش کہون بچاہو

کہند وطن ایماند ا دل مومن دا ھی

صبر شکر اقرار ہی ہر رکھنہ ایماند ا ھئی

منزل و وقف ایمان دی نفل پہر پن شب روز

پہیر دھن ایت ایمان تون مہر حضد ادی روز

پنجی روشن ایمان ھی پہلا ھی مطبوع

ملیا اوہ فرشتیاں کرن سجود ہر کموع

دویا ملیا انبیا او رسل انام معصوم

تریا ہی مقبول ھی ایمان پہلی مرسوم

ایہ ملیا ھی مومناں مسلماناں نون

چوتہا جہری مبتدع ملیے اونہاں کون

او رسد اناں نو موقوف ھی دھریا کنیے بجاء

سکھا جانا

کیا بجا باکھے ملسیا مغز خبر نکاء

بجھی ایمان پنجوان اسدا ناکو مردود

ملیا او منافقان تسبیح کجھ نا بسود

بجیکو کی ایمانے ہی یہی تینہن فرض

بجاری فرض ایمانہ ہی کہہ تو نا دسنوں عرض

پہلا ایہو دس توں بجانن ھک خدا

دو یا نال خدا ایکی ہی خاص یقین لیاء

تریا نال ایمانہ ہی پڑھنا اک نکاہ

بجو تہا کہ ایمان لئوں کھڑنا ھی ھمرا

شرطان ست ایمانہ ہی لیا ایمان بغیب

خیر ان خیب نال ایکنوں خاصہ ھی لاریب

دتھی یا بجھون منا دوزخ سنی بہشت

جنھاں گناہ حلال تو ترک حراموں زشت
کرتوں خوف نحں ایہ اہر کتھیں فضل امید
رحمت کنوں نحالقوں دا ایہد لطف نوید
شرط لبقا ایمانوں دی تری اکلا سینا
پھلوں شکر ایمانوں اجو ھی فضل نحل ا
دو یا غمکیں دھووناں ز ایمان زروال
ترپا در شیطان دامت اوہ لیتی مال
بنے بناء اسلام دی پھر توں لیتی نجات
کلمہ پھر نماز بھی روزہ حج زکوت
جیکو تینوں آکھی بجھی مسلم سین
واجب دس ایمانوں بی سبھی کیے حسین
باراں نبی ایمانوں بی واجب سنتوں ای
محبت

صحبت ناکریں ان دی بلا مجلس علماء
بانہہ وہ تڑہائیاں پوچھن اٹھی بیمار
شفقت کر درویش تے میت غسل سوار
وچ لڑیاں دے صلح کر تیمم حج طواف
راہی وچوں کینکری ہونجھ کریں صاف
پھیر ہتھ یتیم دی سر تے وڈا ثواب
ویکھ پلیدی راہ وچ اسنوں ہونجھ شتاب
دسیں اہل عیال نوں علم ایمان پھرا
واجبات ایمان دی باراں ایہی آہی
سنتاں ست اسلام دیاں دسیں پہلی سبیل
عالم اوتی کر کیا ابراہیم خلیل
ختنہ کرناں بغلیں پاکیں ناخن لا

بھی

لب بنی دی وال تے سر نوں مننا راہ

فرض بجا آکھی فرض اتھے فرض ہو انیں فرض

فرض بجو بجھی فرض دی دسیں میں نوں عرض

فرض جو آگے فرض دی ایمان بجھنا علم

فرض بجا اندر فرض دی ایہ اخلاص حلم

فرض جو بجھی فرض دی کر خوف عمل تھیں ڈر

ایہ نا ڈر مسلی سمجھے دل دی اندر دھر

جنکا بیش ایمانی تھیں پھیر جنکا دے ایمانی

جنکا بعد ایمان دی ایہ توں دسیں بیان

جنکا وچہ ایمان دی ہر دم ہر کہ نگاہ

جنکا بیش ایمان تھیں ہدایت فضل اللہ

جنکا بعد ایمان ہی رہندا ایمانی نقاء

ایمان او ستی

ایمان اوسنی آن تون رهی همیشه بقاء

قلب ظهوری ایمانن هی اندر سیر اخراج

کوشش کر تون علم دی رهی همیشه لاج

جیکو جھی [illegible] ذکر و دماغ

که تیری ایمانن هی کتیی ڈاهنی چراغ

باران نبی ایمانن هی دیوی روغن نت

اسلام ایمان احسان هی [illegible] که شریعت جیت

الله طریقت پنجوان حقیقت چھیوان شمار

پھیر ریاضت ستوان رفتار اتی اکثار

نماز جماعت یارھوان قناعت باران لکه

ایه مسلے علماء تھین نا هو غافل سکه

جیکو تینون آکھی لیو جھی وقت صبح

ایمان رهند اتنی وچ یا جانن اعلیٰ شروع

کہ تون دا ایمان ھی ہر جانی تی بسنا ن

بسمانی وچ تینیں ہی ہر جانی نال ہر ددجان

ہی کلمہ لی جان بینہ بہندی تا کین فرض

کلمہ طیب اکھنا نال سہادت ہے غیر فرض

بھر توحید تمجید نون کلمہ استغفار

ہر دم کلمہ کفر دا بھرنا نال قرار

دلنون حرصون شہو تون پاک رہی حنجار

کلمہ طیب لکنجی ار مدی او سدی در ہی جار

حسد وون جھو تون غیبتون رکھی پاک زبان

تریا سبہ حرام لنون وچ سنکلم نہ تینہ تہان

جو تہا کرنا بیے ہر پا عمل عبادت خیر

وچہا شریعت

غیر فرض

وچہ شرع نعت مصطفیٰ ثابت رکھنی پیر
مکن لاہی سینے تھیں کلنی نیکی جار ھزار
جتھاں تے نہ رکھنی ایہہ ثواب بچار
تینوں ادا اوتھے الکی پوچھن مرد فقیر
دوویں بجاں فرشتہ منکر اتے نکیر
صورت بہت ڈراونی لکھیاں اکھیں تیر
وانگو ڈھالو تلیاں لبیں تیل نیر
پوچھو تیرا کون ھی سانوں دس خدا
کس نبی امت وچہ توں قبلہ دس مجلا
تیرا کون امام ھی کیہڑی اللہ پہرا
جھوں استہ ہین دیندی سانوں گل سنا
مومن ھووی مخلص بھی دیوی شرت جواب

اللہ سی حرفی

الف واحد رب هی نبی رسول کلام ب

دین میرا اسلام هی هور قران امام

کعبه قبله جانیو مومن بھائی عام

جیکو تینوں آکھی پیو جیهنی مسلی لوک

اک شرع اسلام دی لبھنی ہوندی تھوک

اگوں ویکھه کتاب نوں او سنوں یاراں دس

پائیں سر شیطان دی فرد تقصیرا پھس

اول رب دی معرفت دو پا کلمه الله

ایه نام اسلام دا اول دجی الدر لا کھ

دھو حل ستی لناک یهی دینی مال زکوٰت

قرض تسا دی سر تے ایهو جیهو تیے بات

پنجواں جز اسلام دا روزه ماه رمضان

چهواں حج گزار

چھوان بچ کنوں زناں ستواں امر بچھان

اٹھواں دھوئی جسب تھیں لنک اتی اندام

ناواں ھٹناں تھی تھیں کل منع تمام

دھواں او پر کافراں مارن تیغ غزا

شفقت کرنا یارھواں مومن نال منزا

ادب نفس رکھنی قوت دین نکاح

ذکر خدا دا بارھواں کرنا سنجھ صباح

جیکوں تیندوں آکھی پورھی نال اداب

کلمہ کلمہ دی فرض یتھی کیتی دیہ جواب

چار تعلق ظاھری آکھم نال رکھن

کلمہ طیب پاک ہے چہ باراں فرض تیوں من

چار تعلق باطنی تری ھن سر دی نال

سبھی جانی بند یا و نجھیں تاں نحو سنبھال

پہلی جھری ظاہر ہی آدم نال ھن ہمچار

اول ساری عمر تے کلمہ اکلہ ھکو وار کلمہ

ھی امید خدا کی تی اوہ ہویا مسلمان

اوس کلمہ وچ صی اک تھیں ہووی بحر سبحان

دوجا نال یقین دی پڑھنا کلمہ پاک

تریا معنی جاننی پڑھ خوب صحی ہو تاک

چار جو کھندی باطنی اول یہو نشر نبول ل

کینہ غیبت بخل تھیں دوی یار کلہ بکول

تریا رونی دھوندی کی کھاہ ہووی دیگ چیلدل

ظلم تکبری کسی تی جو تہا اسیلہ سنبھال ابد

آدم دی سر نال ھور کھندی ھن تر ہی

ھر جارب

حمد جا رب نوں جانیں سجا حاضر پہلاں ہی
دویا خالق جہان تی کرنا ہی انصاف
تریا ال نفس دی کھرنا جان مصاف
حدیث رسول کریم اللہ صلی علیہ سلام
ستیں جا لیں کل اسں کرینے جان حرام
ستیں جا لیں بتیسہ کے کر دا بھی گوکل
لعنت ستر واریاں آوے اوس دی جل
اول وچ مسیت دی دویا وقت اذان
تریا وچ اقامتی جو ہتا وقت قران
ملدی بانگ نہ کل کرو کریں بیوہ زبان
کلاں نال مخلوق دی بہلن قرآن نیکھان
افضل کل عبادتوں پڑھ قرآن کریم

درود

کلمہ سنیے جو دتھین بولن نال نام رحیم

کو سخن دنیاں دا سنیے دیوے کری کرسود

پھل بر سانودی بند کیے ہونسی اوس نابود

قبراں اندر بیجواں جہواں وقت جماع

وقت جنازہ سنتیاں دلدی نال سماع

کنجی وضو نماز دی نماز کلید بہشت

کلمہ لوجھی ارم دا لکھیا او پر خشت

نال وضو دی رات نوں سونا کو انسان

کھڑدی اوس دی جان نوں ملک اوپر اسمان

ہونس اوس نوں حکم کر سجدہ اگے رب

کردی اوس دی واسطی ملک شفاعت سبب

سن تعظیم نماز دی کر وضو پڑھیں صلوات

ترسواری

ترلواری سعوت قل ربھ فرد ابلیس بجات
ابراھیم خلیل دا پھیر مہتر موسیٰ آیا
نواب محمد مصطفیٰ تے مہتر عیسیٰ آیا
بعد وضو دیاں پھر سبحان تسبیح
پڑھو تے ہووڈی بخشش رب کنا صحیح
جلو تسوں آکھی پوچھی نال نیاز
اول کہتوں ہویا وضو دسیں آغاز
سن وضو دا بنا اکھتوں شروع کیتا
جاں آدم نوں گندم دا دانا منع تھیا
اک ویری توں دہ دا دھرتی خیال کیتا
بجھا ساڈا جیہڑا یکی کتی نعول کیتا
بجھی ساڈی ہو گیا پلی نخ بجی بنا

معلم پوتاں مار دکھ نوں دیندا سنه
او داڑھی دا سکھ لیا لکھا ہی ھندا ھو
ناکجھ بچار انسان الله کری سو ھو
لکھی قلم نہ موڑدی پھیر کون قضا کر
جو کجھ بچاھی سو کری بجھ نبی رب رضا
دم مارن دی جاگا ناھی داڑھی الکے مول
اوس بن کیتوں الکھنا گو بھگتا دل اشتول
مینی ڈرداکل نا الکھن امت مارن علما
ایسی خاطر چپ رکھیا بڑا بہت گھیا
نھیں کیا قدرت ابلیس نوں سادا کری زبانی
سبھی گالدا اوس یا زبل یاں سر غیطانی
جنت نا ای فرشیتاں کیتا بت تیار
حکمی نال خدائے

حکمی نال جس اکل ہی ایہا خوب سنوار
جان روح پیا وچ بت دی اللہ دا اسرار
سجدہ کرو فرشتیو ہویا حکم جبار
ایہی اوا مغز پہی کیتی ایہ فرمان
میں بن سجدہ ہوری اگی نا ہیں کرنا جان
ایہی ہی فرا کھیا بس ملکاں سنگ ہوٹا
سجدہ سبھی جا کرو آدم اگے جاہ
ایہ اگی آکھ جا بنی ارتھا سبق لیتا
جتھے دیکھوں اک رانی ہیر اپنی خبر لکا
سجدہ کیتا فرشتیاں آدم اگے جا
شیطان سر نہ تکیا تختوں ستیا پا جا
پر اسنوں ایہ گمان سی سجدہ غیر گناہ

پیتا سیال

ایہ فکر بہودے ہے انیا ہویا روی سیاہ
امر نا اوسی منیا رب دا حکم بجا کے
جیکر کیتا رب نی سجدہ لیکیتا بجا کے
جاں ڈٹھا اوہنا فرشتیاں سجدے فیر پائی بہولے
دوجا سجدہ شکر دا نماز گذارے ہے ہی ہیجی
ایہ دو دویں رکعتاں فجر دیاں ہویاں تد لگاں فرض
پہریاں بابے آدمی فرزنداں دی سر فرض آدمی
تاں ڈٹھا اوتے آیا ہی رات انہیرا گاڑھا
دلو کیتا فکر اوس بجانی ہویا دہیر ہے
ہویا ویلا فجر دا کیتا انہیرا دور ہے
دو دیں رکعتاں فجر دیاں پہریاں جل ضرور
احکم دا ایہ ورد سی فجر دی ویلی نال

ابیات

لا الٰہ صفتیں تک سنوواری ھر حال ل

نمرود چھالی اگ تدوں پھوکائی نار

پالیا پائیا ابراھیم نوں اوہ نار ھوئی گلزار

پھیر کیتا اندر خواب ہی حکم خدا جلیل

دہ قربانی پسر نوں میری راہ سبیل

امر دو نعمان نہیں منیا کاسو حجیہ چھوری چھری

دنبہ ھویا ذبح آئی شو عید بیھری

رب نہیں کیتا اک نمانی ابراھیم خلیل

چار رکعتاں او وقت وچ پیشنی ھوئی خاص

الٰہی قبول خلیل نے تھی انسان تے ھوئی فرض

اوسدا ورد دی ودھی بگرھی کر عرض

اک انھیرا رین دا دو یا شمی در یا ہی

یونس مچھی نگلیا آکھا حکم خدا

جاں مچھی دی سکم تھیں پائی اوس نجات

چار رکعتاں عصر دیاں تن وی ہویا صلوات

دیگر دا ایہہ ورد سی پڑھ کلمہ استغفار

لا الہ ... ظالمین یونس دا تکرار

عیسے تائیں آکھدی ایہہ فرزند اللہ

اوہ دے کفار تھیں ہوندا سے درگاہ

ہویا حکم اللہ دا کر توں صبر صبور

کرساں غرق کفار نوں اس دنیاں تو دور

مڑ عیسے شکر دی تا پڑھی تن صلوات

ہوئی مغرب اوس وقت دی تری فرض رکعات

کلمہ طیب سنا مل ایہہ نا ورد ہمیشہ

الکون ...

زادہ اُمراں
۹۴

اگوں کل عشا دی ورس توں ڈیرے ولیش
مہر موسی چلیا مدن بن تھیں ول مصر
سنگے بی بی صفورا حاملہ پیٹی اندر بیس
اوتھی اندر راہ دی وی ویرانہ دی پھیر
بی بی دھی شعیب دی ہوئی بہت زہیر
بدل آیا کیچ کرے ہویا دھند غبار
اک اندھیرا رات دا ہُیا آیڑ بُوکیار
بجلی چمک دی ادوی ورسن لگا مینہ
دھونڈی اک نا لبھدی پھیر بہی سبیہ
اوس ماری حتہ زمین تی کیتی پہی فریاد
تیری باجھوں کسی تھیں میں بچا ہاں داد
اجن بیتی چمکیا حکم خدا دی نوں

مہتر موسی بجا نیا ابہ اتش اوپر طور
پھڑ یا اوپر طور دی سنیا اوس سن ا؟
بجا بشارت تد نوں ایا ایہ نل ا؟
بدل [illegible] اور سنیوں ہوئی صاف ہوا
پیے بی بھیا ایسر پہی ابر ہا بجا کر
چار رکعتاں شکر دیاں سنتاں فرض تھیا
مہتر موسی او فت دن پھیری نماز عشا
ایا ختم پیغامبراں نبی محمد بجا ن
وتر تراي اونہاں نوں ہوئی ختم عیاں
اس تہیں بچھی سنتاں کہاں نبی رسول
نفل نفع ھی اہتا جی رب دیا مقبول
جانیں ورد عشاء دا سبحان اللہ پاک عظیم

ریں

ایو سلم

خفتان ہیں

خفتان ہیں

خفقتاں پیر لی جیب کر پا بحر قرآن کرم
نال جماعت فوج دی جتھیو بھیجیو پیچھیج
باپے آدم نال او ہو کر دا ویلا جبی جیج
پیشی نال جماعت جیکو پیر دا بجا ہم
بجالی نال خلیل دی لیا وی بج نجا ر
دیکھ نال جماعت دی جیکو رہ لالا بجا ن
یونس نال کذا ر دا ستی بج پچھا ن
نال جماعت بجا لکی جیکو پیر دا ستا م
عیسے نال لذا ہر وا لیے بج تجا م
شفقتاں پیر دا جالکی نال جماعت کو
نال محمد مصطفے ستو بج تنسیہ ا ھو
میتر ھو سبھی نال پیھن ستو بج کدا ری سو

یعنی

پنجویں ویکھیں یا نماز پاک نمازی ھو

پنج کلمے تمجید دی گل جس کہی خلیل

سبحان کلمہ الکھیا اول جبرائیل

دوجا جو الحمد ھی حضرت آدم کہیا

تریجا جانی لا الہ الا اللہ اسرافیل سنت

اللہ اکبر الکھیا جو تھا ابراھیم

لاحول محمد مصطفی پنجم یا پاک عظیم

چھیہ سے ستہ ہزار چھیاٹھ ہی آیت قرآن

اک سو چودہ سورتاں چودہ سجدے جان

وچ منزل ست ہی ایسے مکیہ ...

منزل حقت قرآن دی سبھی اللہ سنا

چھیاسی لکھ چھیہ سے حرف چھیاسی پانچ ستہ ہزار

تریہ سیپارہ

تريه سيپاره بجانتون ابهي وجه سمجهار
جيكو تينون الكاني نيجهي مسئله عام
پنجي قبله دستون پيجهي قال امام
اول كعبه رو برو كهندي نيں محراب
دويا قبله مومنان كعبه ويه جواب
تريا قبله انبيا بيت مقدس پاك
قبه كعبه سنگ داوهي سرخ ياقوت پاك
قبه بجاني فرشتيان ههي بيت المعمور
ايسنجي رو پي اكهندي پيجوان عرش نر نور
ههي قبله كر بيان كن سبهي پيغي از زر
پنجوان وسنون الكهندي احر ستادي تهني پيهر
پنجي قبله الله كي پيجهي دس امام

والله شريف

اول تن مقتدي اهو يا نجاني امام

ترياحل نون الهدي جو تها عقل امام

وچ كتابان لكهيا بهجواني فهم تمام

تن هو سنه اعراف وچ كعبه انهي نجاني

دل بيت المعمور وچ عقل لعرش بچهان

فهم جو تيرا كذر واكر سمي انهي نجان

قبله پنج امام يهي وسي نجاه بجاه

تريا ثريا باب هي اهه دريا عميق

اصل نماز قران هي السنون كر تحقيق

نماز عبادت بندگي بندي يان اوتي فرض

تهيم وڈا هي ونيدي افراد لاهين سي قرض

دركا هيد اهه هي محبت اسلام

ايهو راه

۱۳۸

ایہو مراہ بہشت دا کروں ذکر اسکدا م

نماز خلاصی اگ تہیں نالی احر خل اا

پہلیر شفاعت نبی دی وسطہ رسول خل اا

اگہ دوزخ اجن را نماز کلید بہشت

خشوع دی ہی ربدی تعظیم کریم سرشت

بزرگ جان نماز نوں وقتی نال گذ ا ر

رحمت ادہی ربدی جاپی کل اکہ ار

فرض واجب تی سنتان جانی سبہ لگن اا

رکوع سجود قیام ہہی قعدہ خوب ادا

بیتہ قواعد سمجھ تہیں سن سماری ترتیب

سمجہ مصلی کوشش کر پڑھ سن نماز حبیب

نا رستی کا صلی کبر تکبیر ناز

اهل دلیلوں باجھ کر غیبت بعضوں جوان

کفر دوں شرک دوں بچیوتہ تسیں اوس بھلو ہاں

غسل دلیلوں دیکھی بیھرسی نال نیاز

باز غیر دلیل کو جو معنی دھر دھیان

نہیں تیں حرف قرآن دے دل دے اندر ہاں

اندر اتھا نماز دی جد دھو کاندیا نال

فرض واجب تے سنتوں استحباب سبھ ہال

تس جا ملدی جا پکاہ شرائط رکھن باک

دھنی جیتوں جتنا شرالو تا لینی لاک

نیت کرن نماز دی قبلہ وقت نجھان

اید سبی جکم نماز دی الکیکہ ارکان

ترتیب وچ نماز دی فرض اکھ جا ست

اول ال بھائی

۴۲

بدریعی

اول جان نماز مینی پهرتا جان — دل کهٽي

دوم رکعتا کتیان شریا قبله — رومي

چوتها قبله جانکي متوجه توں — صومي

پنجوان ٻئي حق الکل ٻي پهر نا حاص — صلوات

ڇهون جان میني الکلا پا هیني بجمع پتي — ساعت

نیت ٻي ایه فرض ني کیتا کتا بوني — نقل

ستوان جاني فرض یا هي سنت — نقل

الله اکبر اکهنا اولي هي — تکبیر

ویکهن سجده گاه ول جاني … — کهلو تیر

قیام قرایت بجه توں کرنا رکوع — سجود

… آخر قعده جسو ج دعا ، دروو

… — کام

بجوزہ فرض نماز دی جھوٹی سہلا تھما م

گناں ٹیک بجاونی ددوین ھتہ او تھما ا

انگلیاں سبہ کھوا دھر قبلہ ول پہر ا

کنہی ھتہ میں اپنی سجاوتی دھر

نال انگوٹھی بھی جھیا انگلی وینی لنوان تھون پہر

ترجیا انگلاں شتان وچلیاں وینی اوتیا ما کا

تل برابر چینر کجھ وچ نماز تی نچکہ

ھتہ دووینی استیں باھر کلاہ بلا ر

انگلیاں دی نہ کو نالتوں کرنی شما

پہر ثنا اعوذ بہی پڑہ بسم اللہ نور

فاتحہ امین اللہ کی پچھوں سورت جو

کہلیا